

170

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 31 grudnia 1953 r.

w sprawie warunków ukończenia studiów II stopnia w wyższych szkołach ekonomicznych w roku 1954

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) oraz art. 2 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Warunkiem ukończenia studiów II stopnia, otrzymania dyplomu oraz uzyskania tytułu magistra w wyższych szkołach ekonomicznych jest:

- 1) uzyskanie wszystkich zaliczeń wymaganych planem studiów;
- 2) złożenie z wynikiem co najmniej dostatecznym wszystkich egzaminów wymaganych planem studiów;
- 3) uzyskanie przyjęcia pracy magisterskiej;
- 4) złożenie egzaminu magisterskiego.

2. Dopuszczenie do egzaminu magisterskiego nastąpić może po spełnieniu warunków przewidzianych w ust. 1 pkt 1—3.

I. Egzaminy z ostatniego semestru.

§ 2. 1. Studenci studiów II stopnia obowiązani są złożyć wszystkie przewidziane w planie studiów ostatniego semestru egzaminy w czasie od 1 do 30 czerwca 1954 r.

2. Egzaminy poprawkowe powinny odbyć się w terminie od 1 do 15 września 1954 r.

§ 3. Do egzaminów poprawkowych dopuszczeni mogą być studenci, którzy otrzymali ocenę niedostateczną nie więcej niż z jednego przedmiotu.

§ 4. Nie usprawiedliwione niestawienie się na egzamin powoduje wpisanie oceny niedostatecznej.

§ 5. 1. W wypadkach losowych dziekan może wyznaczyć indywidualne, dodatkowe terminy egzaminów. W żadnym jednak razie składanie egzaminów w terminach dodatkowych nie jest możliwe po upływie 6 miesięcy od daty urzędowo stwierdzonego ustania przyczyny nieprzystąpienia do egzaminów.

2. Wyznaczenie indywidualnego terminu z powodu danego wypadku losowego może nastąpić tylko raz.

§ 6. 1. Jeżeli student nie uzyskał zaliczeń, otrzymał ocenę niedostateczną z więcej niż jednego przedmiotu lub otrzymał ocenę niedostateczną z egzaminu poprawkowego zostaje skreślony z listy studentów i otrzymuje nakaz pracy. Osoba skreślona z listy studentów może za zgodą dziekana powtórnie składać egzaminy w terminach wyznaczonych przez dziekana. Uzyskanie zaliczeń jest warunkiem dopuszczenia do egzaminów.

2. Złożenie egzaminów z ostatniego semestru na zasadzie ust. 1, napisanie pracy magisterskiej i złożenie egzaminu magisterskiego nie może nastąpić później niż w ciągu 12 miesięcy od daty poprzednio wyznaczonego terminu egzaminów semestralnych lub zakończenia sesji egzaminacyjnej, podczas której student składałby egzaminy semestralne, gdyby uzyskał zaliczenie. Wypadków losowych, które by nastąpiły w nowo wyznaczonym terminie nie bierze się pod uwagę.

II. Praca magisterska.

§ 7. 1. Temat pracy magisterskiej wyznacza kierownik katedry tej specjalizacji, w której zakresie student zamierza pisać pracę. Wydając temat pracy magisterskiej kierownik katedry bierze pod uwagę zainteresowania naukowe studenta. Pracą magisterską kieruje kierownik katedry lub inny samodzielny pracownik nauki wyznaczony przez kierownika katedry.

2. Temat pracy magisterskiej powinien być wydany na piśmie i zgłoszony radzie wydziału.

§ 8. 1. Praca magisterska powinna być złożona w terminie do dnia 1 czerwca 1954 r.

2. Niezgłoszenie pracy magisterskiej w terminie przewidzianym w ust. 1 lub jej nieprzyjęcie powodujące niedopuszczenie do egzaminu magisterskiego.

3. Prawo ponownego złożenia pracy magisterskiej przysługuje tylko raz w terminie wyznaczonym przez dziekana, nie dłuższym niż 6 miesięcy licząc od terminu poprzedniego.

4. Niezłożenie lub nieprzyjęcie pracy magisterskiej w następnym terminie powoduje skreślenie z listy studentów oraz utratę prawa do ubiegania się o tytuł magistra. W przypadkach tych otrzymuje student nakaz pracy.

5. Jeżeli niezachowanie terminów przewidzianych w ust. 1 i 3 spowodowane było wypadkiem losowym, dziekan może wyznaczyć dodatkowy indywidualny termin złożenia pracy magisterskiej. W żadnym jednak razie złożenie pracy magisterskiej nie może nastąpić po upływie 12 miesięcy od daty urzędowo stwierdzonego ustania przyczyny niezłożenia pracy. Przepis ust. 4 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 9. 1. W pracy magisterskiej student powinien wykazać opanowanie literatury naukowej przedmiotu oraz umiejętność stosowania metod naukowych przy opracowywaniu zagadnień wchodzących w zakres pracy magisterskiej.

2. Oceny pracy magisterskiej dokonuje samodzielny pracownik nauki kierujący pracą magisterską studenta (referent) oraz niezależnie drugi samodzielny pracownik nauki wyznaczony przez dziekana (koreferent).

3. W przypadku rozbieżności oceny o przyjęciu pracy magisterskiej decyduje dziekan na podstawie opinii trzeciego samodzielnego pracownika nauki tej samej specjalności, w razie potrzeby — z innej uczelni.

III. Egzamin magisterski.

§ 10. 1. Egzaminy magisterskie odbywają się w okresie od 1 do 30 września 1954 r.

2. Jeżeli student w terminie określonym w ust. 1 nie przystąpił do egzaminu magisterskiego z powodu niezłożenia pracy magisterskiej lub jej nieprzyjęcia, powinien przystąpić do egzaminu w ciągu 3 miesięcy po uzyskaniu przyjęcia pracy, złożonej na podstawie § 8 ust. 3 lub 5.

§ 11. 1. Egzamin magisterski jest ustny.

2. Na egzaminie magisterskim student powinien wykazać znajomość całości materiału przedmiotu kierunkowego dla danej specjalności oraz znajomość aktualnej literatury naukowej w zakresie tematu pracy magisterskiej, przy czym w toku egzaminu powinna odbyć się dyskusja nad pracą magisterską.

§ 12. Dla określenia wyniku egzaminu stosuje się oceny: bardzo dobrze, dobrze, dostatecznie i niedostatecznie. Ocen pośrednich nie stosuje się.

§ 13. Egzamin magisterski odbywa się przed komisją powołaną przez rektora, w której skład wchodzi:

- 1) dziekan lub prodziekan wydziału jako przewodniczący;
- 2) samodzielny pracownik nauki kierujący pracą magisterską studenta (referent pracy);
- 3) samodzielny pracownik nauki prowadzący zajęcia z marksizmu-leninizmu lub ekonomii politycznej.

§ 14. Z egzaminu sporządza się protokół, oddzielny dla każdej osoby składającej egzamin, na druku według ustalonego wzoru (protokół komisji egzaminu dyplomowego).

§ 15. 1. Po złożeniu egzaminu magisterskiego z wynikiem co najmniej dostatecznym absolwent otrzymuje dyplom ukończenia studiów II stopnia i tytuł magistra zgodnie z uchwałą nr 758 Prezydium Rządu z dnia 10 września 1952 r. w sprawie wykazu szkół wyższych uprawnionych do nadawania dyplomów o ukończeniu studiów drugiego stopnia lub równorzędnych oraz warunków i trybu ich nadawania w szkołach wyższych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-80, poz. 1795 i z 1953 r. Nr A-1, poz. 16) i zarządzeniem Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 lutego 1953 r. w sprawie ustalenia specjalności tytułu magistra i inżyniera magistra w szkołach wyższych (Monitor Polski Nr A-24, poz. 291).

2. Komisja przydziału pracy skieruje absolwenta do pracy wydając nakaz stosownie do przepisów ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 166).

§ 16. 1. W razie złożenia egzaminu magisterskiego z wynikiem niedostatecznym lub nieprzystąpienia do tego egzaminu w terminie przewidzianym w § 10 student zostaje skreślony z listy studentów i otrzymuje nakaz pracy.

2. Składanie egzaminu magisterskiego w nowym terminie możliwe jest tylko raz na najbliższej sesji egzaminacyjnej, z wyjątkiem przypadków gdy nieprzystąpienie do egzaminu spowodowane było zdarzeniem losowym. W żadnym jednak razie składanie egzaminu magisterskiego nie jest możliwe po upływie 3 miesięcy od daty urzędowo stwierdzonego ustania przyczyny nieprzystąpienia do egzaminu magisterskiego.

IV. Przepisy końcowe.

§ 17. Decyzję o skreśleniu studenta z listy studentów wydaje dziekan. Decyzja taka wymaga zatwierdzenia przez rektora.

§ 18. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkolnictwa Wyższego: A. Ropański